

Υπόθεση C-582/08

Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

«Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 169 έως 171 — Δέκατη τρίτη οδηγία 86/560/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Επιστροφή του φόρου — Υποκείμενοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι εντός της ΕΕ — Ασφαλιστικές πράξεις — Χρηματοοικονομικές πράξεις»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα N. Jääskinen της 20ής Μαΐου 2010 I - 7197

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 2010 I - 7211

Περίληψη της απόφασεως

Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Επιστροφή του φόρου σε μη εγκατεστημένους εντός της Ένωσης υποκείμενους στον φόρο

(Οδηγίες του Συμβουλίου 86/560, άρθρο 2 § 1, και 2006/112, άρθρα 169, στοιχείο γ', 170 και 171)

Δεν συνιστά παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα άρθρα 169 έως 171 της οδηγίας 2006/112, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας 86/560, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας οι μη εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης υπόχρεοι δεν δικαιούνται επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών με τον οποίο επιβαρύνθηκαν για τις απαριθμούμενες στο άρθρο 169, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112 ασφαλιστικές και χρηματοοικονομικές πράξεις.

Ειδικότερα, οι διατάξεις της δέκατης τρίτης οδηγίας, και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφος 1, αυτής, το οποίο δεν αναφέρεται στις διαλαμβανόμενες στο άρθρο 169, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112 πράξεις, πρέπει να λογίζονται ως *lex specialis* σε σχέση με τα άρθρα 170 και 171 της οδηγίας 2006/112, και επομένως αποκλείουν την άποψη ότι το δικαίωμα επιστροφής, το οποίο κατοχυρώνεται εν γένει στο άρθρο 170, κατισχύει του σαφούς και ακριβούς γράμματος του άρθρου 2, παράγραφος 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας.

Ακόμη και εάν γίνει δεκτό ότι η παράλειψη αναφοράς στο άρθρο 169, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112 αποτελεί σφάλμα του νομοθέτη της Ένωσης, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να προβεί σε διορθωτική ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 2, παράγραφος 1. Δεν μπορεί να προσαφθεί σε κράτος μέλος του οποίου οι εσωτερικές ρυθμίσεις είναι σύμφωνες με το σαφές και ακριβές γράμμα του προαναφερθέντος άρθρου 2, παράγραφος 1, ότι παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από αυτήν ακριβώς τη διάταξη, με το σκεπτικό ότι παρέλειψε να προβεί σε διορθωτική ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως προκειμένου να συμμορφωθεί προς την όλη λογική του κοινού συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας και να θεραπεύσει το σφάλμα του κοινοτικού νομοθέτη. Συναφώς, η αρχή της ασφαλείας δικαίου επιβάλλει όπως οι ρυθμίσεις του δικαίου της Ένωσης επιτρέπουν στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν με ακρίβεια την έκταση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλουν. Ειδικότερα, οι πολίτες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους. Η αρχή αυτή ισχύει επίσης στο πλαίσιο μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη οδηγίας στον τομέα της φορολογίας. Ειδικότερα, δεν επιτρέπεται διορθωτική ερμηνεία του σαφούς και ακριβούς γράμματος της διατάξεως του προαναφερθέντος άρθρου 2, παράγραφος 1, με σκοπό τη διεύρυνση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη από τη διάταξη αυτή.

(βλ. σκέψεις 35, 46, 48-51)